

El Sistema d'Arxius de Catalunya

Mariona Corominas i Noguera

De tots és sabut que la política d'arxius d'aquests darrers anys al nostre país es basava en un seguit de normes que en la seva majoria no es corresponien, ni d'un tros lluny, amb la realitat arxivística del país. La mateixa Llei 6/1985 d'Arxius no fou concebuda pensant en l'estructuració d'un sistema d'arxius únic i global que integrés tots els centres i serveis d'arxius catalans ni, així mateix, va definir unes directrius polítiques en matèria d'arxius comunes a totes les institucions i entitats de l'àmbit territorial català. A més, no s'ha d'oblidar que aquella norma regulava només el patrimoni documental de Catalunya, en especial el de l'administració de la Generalitat.

L'actual Llei d'arxius i documents regula la documentació de Catalunya, és a dir, els documents públics i els privats que es produeixen o es reben a l'àmbit territorial de Catalunya o que són producte de l'activitat dels organismes o ens relacionats amb el nostre país. En aquest sentit, no regula només la documentació en la fase inactiva o històrica, tal com ho feia la Llei 6/1985, sinó que s'ocupa de la documentació al llarg del seu cicle de vida. Amb l'objectiu de regular l'organització, la preservació, la difusió i l'accés a la documentació de Catalunya, la Llei crea, a l'article 1, el Sistema d'Arxius de Catalunya (SAC) i, al llarg del títol III, en defineix l'estructura i les funcions; no cal dir que és una de les aportacions més innovadores de la Llei, perquè estableix el model arxivístic de Catalunya.

El Sistema d'Arxius de Catalunya (SAC)

L'article 16.1 defineix el SAC com *"el conjunt d'òrgans de l'Administració i d'arxius que, amb normes i procediments, garanteixen, d'acord amb els seus valors, la gestió, la conservació, la protecció, la difusió correctes de la documentació de Catalunya i l'accés a aquesta documentació"*. Per tant, la base del sistema la conformen, d'una banda, els òrgans que han de regir, coordinar, impulsar, assessorar, donar el suport i els serveis necessaris, a més de fer complir la normativa, i de l'altra els arxius, que en definitiva són els que hauran d'aplicar la normativa, i els centres gestors de la documentació de Catalunya.

D'acord amb l'article 16.2, conformen els òrgans del SAC: l'òrgan del Departament de Cultura que tingui assignades les funcions de direcció del sistema, el Consell Nacional d'Arxius (CNA) i la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental (CNAATD).

EL SAC

– *Òrgans:*

- Òrgan del Departament de Cultura amb funcions sobre la direcció del sistema
- Consell Nacional d'Arxius
- Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental

– *Arxius:*

- Arxiu de la Corona d'Aragó
- els arxius de la Generalitat de Catalunya
- els arxius dels municipis de més de 10.000 hab.
- els arxius de les diputacions provincials
- els arxius de les universitats
- els arxius històrics provincials
- Arxiu Històric de Protocols de Barcelona
- els arxius diocesans i capitulars de l'Església catòlica
- altres arxius que compleixin els requisits de l'art. 21

L'òrgan del Departament de Cultura amb funcions sobre la direcció del sistema

La direcció del sistema és l'òrgan del Departament de Cultura que té la funció de coordinar el SAC i alhora d'elaborar les normes de desplegament de la Llei (art. 17.1.a). En el mateix sentit, l'art. 4.2 puntualitza que aquest òrgan ha d'impulsar la coordinació dels arxius que integren el SAC mitjançant tots els recursos que estiguin al seu abast.

Igualment, la direcció del sistema ha de dirigir, impulsar i coordinar els arxius compentents de l'administració autonòmica i impulsar els òrgans del SAC, és a dir, el CNA i la CNAAD. Una altra funció que li assigna l'article 17.1.e és la d'establir programes d'actuació arxivística (art. 17.1e); en aquest cas, la norma permet un ampli ventall d'activitats que van des de la gestió documental fins al patrimoni documental. En

aquest marc, la direcció del sistema podria donar compliment a una de les atribucions explícites de la Llei, concretament la que assenyala l'art. 4.2: *"vetllar per l'aplicació d'un únic sistema de gestió documental en cadascuna de les administracions i institucions públiques de Catalunya"*. La direcció del sistema haurà de determinar les necessitats i prioritzar aquelles actuacions més urgents en el territori, però comptant que té al seu abast una eina que li pot facilitar l'aplicació dels programes d'actuació, concretament la que assenyala l'article 21.2.b, pel qual s'estableix que *"els arxius integrants del SAC podran accedir als programes anuals o plurianuals de suport tècnic i econòmic i a les mesures de foment que estableixi l'Administració de la Generalitat"* (vegeu altres exemples de programes d'actuació arxivística a l'apartat referit al desenvolupament de la Llei).

Una altra funció molt important per al bon funcionament del SAC de la qual s'ha d'ocupar l'òrgan director del Departament de Cultura és la inspecció (art. 17.2 i 38.2.a). Segons es desprèn de la lectura d'aquests articles, la inspecció afecta tots els arxius de Catalunya de titularitat pública, amb l'excepció dels arxius de titularitat estatal la gestió dels quals aquesta administració no hagi traspassat. En aquest marc, la inspecció ha d'abastar els fons documentals generats al llarg de tot el seu cicle de vida, atès que les funcions que aquesta Llei atribueix als arxivers abracen la documentació en les fases activa, semiactiva i inactiva. Així mateix la inspecció ha de controlar els arxius privats que apleguen documents pertanyents al patrimoni documental de Catalunya, d'acord amb la definició que estableix l'art. 19.2 i en compliment de l'art. 70 de la LPCC i de tot allò que desplegui el reglament. Per tal de fer complir la normativa, la inspecció es complementa amb una sèrie de mesures coercitives que tipifiquen les infraccions en lleus, greus i molt greus i n'assenyala consegüentment les mesures sancionadores. Es considera una infracció lleu l'obstrucció a l'exercici de les funcions d'inspecció als arxius o als documents i és sancionable amb una multa de fins a 3.000 euros.

Així mateix, la direcció del sistema ha de promoure un seguit de serveis que han de donar suport tècnic i especialitzat als professionals i, alhora, han d'afavorir i potenciar la prevenció i conservació dels documents (art. 17.3). Es tracta de tres aspectes molt importants per al col·lectiu professional. El primer abraça la formació permanent dels professionals que treballin en arxius del SAC, a més de facilitar-los la informació i la documentació especialitzada en matèria d'arxius i documents. El segon àmbit tracta sobre els documents llegibles per màquina (DLM); en aquest sentit, ha de promoure l'estudi i l'establiment de normes que garanteixin el tractament i la conservació de la informació que contenen els documents electrònics i evitar així que l'obsolescència dels maquinaris i programaris els faci inaccessibles. El tercer àmbit que ha de promoure la direcció del sistema són les polítiques de preservació dels documents; en aquest aspecte, haurà d'organitzar els serveis de restau-

ració i reprografia i posar-los a disposició de les necessitats dels arxius pertanyents al SAC.

Per tal d'establir les prioritats de la política arxivística del país i donar compliment amb allò que estableix aquesta llei, la direcció del sistema té al seu abast un instrument de planificació i de gestió: el Mapa d'Arxius de Catalunya (art. 25). Té per objectiu dibuixar sobre el territori el nombre i el tipus de centres o serveis d'arxius a Catalunya necessaris per tal que puguin complir amb els objectius que determina la Llei d'arxius i documents, a més de programar les prioritats i establir el calendari de les actuacions sobre el territori. El Mapa d'Arxius de Catalunya ha de ser aprovat pel govern amb l'informe previ del Consell Nacional d'Arxius, motiu pel qual previsiblement se li donarà la publicitat oportuna i es posarà en coneixement de la societat.

El Consell Nacional d'Arxius

L'article 18 crea el Consell Nacional d'Arxius (CNA). És l'òrgan consultiu de l'administració de la Generalitat en matèria d'arxius i té unes atribucions molt àmplies. Entre les seves funcions destaca la de proposar actuacions i iniciatives en matèria d'arxius i sobretot la d'emetre informes sobre diverses qüestions relacionades amb els arxius i els documents; en aquest sentit, ha d'emetre els dictàmens següents:

- sobre els projectes de disposicions generals en matèria d'arxius,
- sobre les normes tècniques bàsiques a què s'han d'adequar els sistemes de gestió documental,
- sobre la incorporació d'un arxiu al SAC,
- sobre la inclusió d'un document al patrimoni documental de Catalunya d'acord amb l'art. 19.2e de la Llei 9/1993,
- informe previ a l'aprovació del Mapa d'Arxius de Catalunya,
- sobre els programes globals d'actuació arxivística,
- sobre la memòria anual que ha d'elaborar l'òrgan director del sistema,
- sobre qualsevol altra qüestió que li sol·liciti la direcció del sistema.

Així mateix, ha de fer el seguiment de l'elaboració de l'Inventari del Patrimoni Documental de Catalunya. La seva composició s'establirà per reglament (vegeu més informació a l'apartat referit al desenvolupament de la Llei).

La Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental

El darrer òrgan que forma part del SAC és la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental (CNAATD). D'acord amb l'article

19, aquest és un òrgan col·legiat de caràcter tècnic i adscrit a la direcció del sistema. Aquest òrgan del SAC té dues funcions: establir el calendari de conservació dels documents públics i els de titularitat privada que formin part del patrimoni documental (art. 19.2.b) i definir el règim jurídic de l'accés a la documentació (art. 19.2.a i art. 34.4).

La CNAATD ha d'assumir la tasca duta a terme al llarg de més d'una dècada per la Comissió Nacional d'Avaluació i Tria de la Documentació (CNATD) i haurà d'estudiar el règim d'accés aplicable a les taules d'avaluació documental vigents a Catalunya; en aquest sentit, caldrà que la CNAATD destini els recursos necessaris per tal de combatre el decalatge existent entre les dues funcions que té assignades quant a la documentació ja avaluada.

Una de les novetats que presenta la funció d'avaluació i tria és l'àmbit d'aplicació; ara, la CNAATD, a més d'avaluar els documents públics, haurà de resoldre l'avaluació dels documents privats que, formant part del patrimoni documental, no hagin estat declarats béns culturals d'interès nacional (art. 19.2.tercera) i autoritzar-ne, si és el cas, la seva eliminació; a més, l'art. 13.e insisteix en la prohibició explícita d'eliminació d'aquest tipus de documents sense l'autorització prèvia de la CNAATD (art. 13.e).

S'establirà la seva composició i funcionament per reglament. (vegeu més informació sobre la CNAATD als apartats referits a l'accés als documents i al desenvolupament de la Llei).

Els arxius que formen part del SAC

La base del sistema la conformen els centres o serveis d'arxius catalans. La Llei preveu que la majoria dels arxius ubicats territorialment a Catalunya formin part del SAC, afavoreix alhora la integració al sistema de la resta d'arxius que custodien documents públics o privats de Catalunya i, en especial, fomenta la incorporació dels arxius municipals entre cinc i deu mil habitants (art. 20.3 i 31.4).

Tots els arxius que formin part del SAC s'inscriuran al Registre d'Arxius, relació d'arxius que conformen el sistema. La Llei dona una relació dels arxius que formen part del SAC (art. 20.1) i estableix els requisits pels quals un arxiu pot sol·licitar el seu ingrés al SAC. D'acord amb l'art. 21, són:

- implementar un sistema de gestió documental als fons documentals que custodien,
- disposar de personal tècnic qualificat i suficient per atendre les necessitats del centre, tenint en compte que el responsable del centre ha de ser un tècnic superior universitari,
- tenir instal·lacions i mobiliari adequats per tal de garantir la preservació dels fons documentals,

- facilitar la consulta dels fons documentals, amb un horari mínim d'obertura setmanal de deu hores.

Acomplerts aquests requisits i després de l'informe previ que ha de dictar el Consell Nacional d'Arxius, el titular responsable de la Conselleria de Cultura resoldrà la incorporació de l'arxiu al SAC i alhora se l'inscriurà al Registre d'Arxius.

Els avantatges de pertinença d'un arxiu al SAC són de diversa índole. En primer lloc, només els arxius del SAC poden ser dipositaris de fons documentals o de documents de titularitat pública diferents dels que li són propis (art. 21.3). Els arxius del SAC podran emprar els serveis de restauració i reprografia que crearà el Departament de Cultura i, així mateix, podran accedir als programes anuals i plurianuals de suport tècnic i econòmic i també a les mesures de foment que ha de promoure el Departament de Cultura. Finalment, els arxivers que treballin en arxius del SAC podran gaudir dels serveis de formació, informació i documentació que ha de promoure la direcció del sistema.

Els tècnics dels arxius

L'article 22 regula el personal dels arxius. Aquest és un dels enunciats que els arxivers desitjàvem que la Llei regulés, donada la problemàtica del sector professional de manca d'una titulació universitària específica. Amb la redacció d'aquest apartat, la Llei reconeix la realitat social del perfil professional de la majoria d'arxivers que avui dia treballen a les institucions i entitats públiques de Catalunya, però falta esperar el desenvolupament del reglament per resoldre d'una manera global el perfil curricular de tot el personal que treballa en centres o serveis d'arxius.

La norma estableix que els arxius que formin part del SAC han de comptar amb personal tècnic qualificat i suficient per a desenvolupar les funcions que els són pròpies en compliment d'aquesta llei. A més del nombre de professionals, l'article 22.1 també defineix el perfil curricular que han de tenir els responsables dels centres d'arxius, pels quals disposa que siguin titulats universitaris superiors, i remet al reglament les titulacions i la formació dels altres tècnics dels arxius.

Els arxius de la Generalitat

La Llei preveu l'organització dels fons documentals de les institucions que conformen la Generalitat i estableix de forma precisa les funcions dels arxius de la seva pròpia administració. En aquest marc, reserva als arxius centrals administratius dels departaments de la Generalitat les funcions de definir, implantar i fer el seguiment del sistema de gestió de la documentació en les fases activa i semiactiva del seu fons documental i la conservació de la documentació de la fase semiactiva (art. 28) i

atribueix a l'Arxiu Nacional de Catalunya les funcions de la fase inactiva, preeminentment de gestió, custòdia, conservació i difusió dels fons documentals històrics (art. 27).

Els arxius comarcals els defineix com el conjunt d'arxius de la Generalitat d'àmbit comarcal que, en aplicació dels principis de provenença i territorialitat, actuen a la comarca per tal de donar compliment a la Llei d'arxius i documents. La direcció del sistema és l'òrgan que ha de dirigir, impulsar i coordinar la Xarxa d'Arxius Comarcals, a més d'atorgar-los el suport tècnic i organitzatiu necessari per tal que puguin complir amb les funcions que preveu la Llei (art. 29.2 i 3).

Els arxivers de la Xarxa d'Arxius Comarcals tenen atribuïdes diverses funcions. La primera que assenyalava la Llei és la de *"col·laborar amb totes les administracions públiques per aconseguir els objectius d'aquesta llei"* (art. 30.1.a) i, en complementació d'aquest apartat, la lletra e del mateix article diu que han de *"vetllar pel compliment de la normativa d'arxius"*. Aquests són dos punts molt importants si tenim present que una de les tasques que tenen atribuïdes els arxius comarcals és la custòdia, el tractament i la difusió dels fons documentals de diverses administracions i titularitats de l'àmbit comarcal (art. 30.1.d i articles 2 i 3). De fet, l'esperit d'aquesta Llei, i al llarg del seu articulat s'hi refereix en nombroses ocasions, impulsa el principi de coordinació i col·laboració de totes les institucions i entitats implicades i, alhora, impulsa que els responsables dels arxius es facilitin l'ús de mitjans tècnics, de recursos i d'informació necessaris per al bon funcionament dels arxius (art. 4.3). En aquest sentit, caldrà que, per tal de poder donar compliment a les atribucions que els atorga la Llei, els arxivers de la Xarxa treballin molt coordinadament amb els col·legues responsables dels arxius municipals del territori on està ubicat l'arxiu comarcal.

Els fons documentals que han d'organitzar, preservar, difondre i facilitar l'accés als arxius comarcals són:

- la documentació semiactiva i inactiva dels òrgans o entitats de l'administració autonòmica d'àmbit local o comarcal,
- la documentació semiactiva i inactiva del consell comarcal,
- la documentació semiactiva i inactiva de l'ajuntament on l'arxiu comarcal té la seu, sempre i quan se n'hagi signat en conveni la gestió conjunta,
- la documentació històrica dels ajuntaments dels municipis de fins a 10.000 habitants, previ acord amb la corporació local i sempre que no tinguin un arxiu pertanyent al SAC,
- els protocols notariais de més de cent anys,
- la documentació de l'Administració de justícia, dels registres públics i dels serveis de l'Estat.

També d'acord amb l'article 30.3 i al·ludint al principi de coordinació i col·laboració de les administracions públiques (articles 4 i 23), els

arxius comarcals poden fer acords amb les institucions i entitats titulars de la documentació per tal de custodiar, tractar i difondre els fons documentals següents:

- la documentació semiactiva dels ajuntaments dels municipis fins a deu mil habitants,
- la documentació semiactiva i inactiva d'altres organismes i ens públics de la comarca,
- la documentació d'altres persones físiques o jurídiques d'interès històric o cultural de la comarca,
- altra documentació que el Consell Comarcal o el Departament de Cultura consideri adient,
- de forma transitòria a l'aplicació de la Llei, és a dir, dins un termini de cinc anys, els ajuntaments dels municipis majors de 10.000 habitants poden acordar amb l'arxiu comarcal deixar en dipòsit la seva documentació semiactiva i inactiva (disposició transitòria primera).

Els arxivers comarcals han de treballar en col·laboració amb les diferents administracions i entitats públiques i privades de llur territori, no només perquè han de gestionar fons de diverses titularitats, sinó també perquè la Llei els atorga el rol de suport tècnic en matèria d'arxius a la comarca. En aquest sentit, l'art. 30.1.c disposa que els arxivers comarcals ofereixin serveis especialitzats complementaris i de suport a altres arxius del seu àmbit territorial, en especial dels municipis de menys de 10.000 habitants.

Quant al patrimoni documental, la Llei també els atorga una sèrie de funcions referides a la direcció i la coordinació de programes específics d'actuació sobre el patrimoni documental de la comarca i, així mateix, l'elaboració de l'Inventari del Patrimoni Cultural Català en col·laboració amb els arxivers municipals de la comarca (art. 30.1.b). També han d'organitzar activitats de difusió i de recerca del patrimoni documental del seu àmbit territorial (art. 30.1.f).

A més de les funcions que han d'assumir els arxius comarcals, la Llei també tracta, a l'article 33, de la gestió dels arxius comarcals. Per bé que la titularitat continua essent de la Generalitat i que l'òrgan director del SAC té les competències de direcció, impuls i coordinació de les activitats que es desenvolupin a la comarca en matèria d'arxius, la gestió dels centres dels arxius comarcals correspon als consells comarcals. Aquests òrgans poden establir convenis de col·laboració amb els arxius dels ajuntaments dels municipis caps de comarca per tal que sigui l'arxiu comarcal el que dugui la gestió conjunta dels respectius fons documentals (art. 33.1). Però es pot donar el cas que es creï, per raons demogràfiques o de servei, altres seus de l'arxiu comarcal, i així hauria de constar en la planificació del Mapa d'Arxius; en aquest cas, també es podrien establir convenis de col·laboració entre les administracions competents, però en el sentit contrari, és a dir, que fóra l'arxiu municipal (sempre que

formés part del SAC) el que dugués la gestió conjunta dels fons documentals municipals propis i els fons documentals de la nova seu de l'arxiu comarcal (art. 33.2). A més, de forma transitòria i previ acord entre les institucions implicades, en una comarca que encara no s'hagi creat l'arxiu comarcal corresponent el Departament de Cultura pot assignar la responsabilitat de la gestió dels fons documentals a qualsevol arxiu que formi part del SAC (disposició transitòria tercera).

Els arxius municipals

La nova Llei d'arxius i documents té moltes aportacions innovadores, però una de les rellevants és la que afecta els arxius municipals. De la Llei del 1985 a l'actual hi ha una notable diferència: a l'anterior norma, gairebé ni es mencionaven els arxius municipals i, en canvi, a la vigent tenen un rol molt important i així es reconeix al llarg de l'articulat. Els arxius municipals constitueixen les unitats arxivístiques base del territori.

Tots els municipis han d'organitzar la seva documentació a partir de la implementació d'un sistema de gestió documental (art. 7) que els ha de permetre l'organització, la preservació, la difusió i l'accés als documents. Els municipis de més de 10.000 habitants ho han de fer a partir de l'arxiu municipal i els de menor nombre d'habitants ho poden fer a partir de les diferents fórmules que proposa la Llei:

- poden crear un arxiu municipal; en aquest cas, el seu professional responsable ha d'assumir-ne la definició, la implementació i el seguiment del sistema de gestió documental (art. 31.2). En aquest supòsit, si l'arxiu municipal compleix els requisits que assenyala l'art. 21 pot sol·licitar la seva incorporació al SAC;
- poden acordar amb les institucions pertinents el dipòsit de la documentació de la fase semiactiva i/o la inactiva a l'arxiu comarcal; en aquest cas, seria el titular responsable d'aquest arxiu qui hauria d'assumir l'aplicació del sistema de gestió documental (art. 31.3).

De totes maneres és important no oblidar que la Llei impulsa que les administracions públiques fomentin de manera preferent la incorporació al SAC dels arxius dels municipis majors de 5.000 habitants (art. 20.3 i art. 31.4).

La llei reserva als arxius municipals la funció de definir, implantar i fer el seguiment del sistema de gestió de la documentació en les fases activa i semiactiva, a més de dur-ne la gestió, la custòdia, la conservació i la difusió de la documentació semiactiva i la inactiva dels fons municipals i també dels organismes i ens públics finançats majoritàriament per l'erari municipal (art. 32.1). A més d'aquestes funcions, els arxiviers municipals tenen diverses atribucions sobre el patrimoni documental del seu àmbit territorial, com és el de vetllar i, si escau, custodiar la documenta-

ció d'interès històric o cultural de les persones físiques o jurídiques del municipi, elaborar l'Inventari de Patrimoni Documental de l'àmbit municipal en coordinació amb l'arxiver comarcal i impulsar activitats de divulgació i de foment de la recerca (art. 32.2 i 3).

Altres arxius del SAC

Altres arxius que formen part del SAC són:

- els arxius de les diputacions de Barcelona, Lleida, Girona i Tarragona,
- els arxius històrics provincials de Lleida, Girona i Tarragona, centres arxivístics de gestió autonòmica que, a més d'aplegar la documentació produïda o rebuda pels òrgans de l'administració central a Catalunya, han de fer les funcions d'arxius comarcals del seu àmbit territorial,
- els arxius dels consells comarcals integrats als arxius comarcals respectius,
- els de les universitats: UB, UAB, UPC, UPF, UdG, UdL, URV, UOC, Universitat Ramon Llull, Universitat Internacional i UdV,
- l'Arxiu Històric de Protocols de Barcelona, els arxius diocesans i els capitulars.

Tots ells hauran de tenir en compte els nous elements que la Llei els requereix, entre d'altres implementar un sistema de gestió documental, disposar de personal qualificat i en nombre suficient i facilitar l'accés a la documentació que custodien, a més de col·laborar amb els professionals i les administracions per tal de promoure actuacions arxivístiques de forma coordinada i de donar compliment a l'actual Llei d'arxius i documents.

Finalment, cal només dir que la Llei 10/2001 d'arxius i documents ofereix un bon marc normatiu per gestionar la documentació de Catalunya, però fa falta que tothom qui hi tingui alguna responsabilitat hi esmerci el seu esforç i voluntat, en especial els arxivers. Però també és absolutament necessari que les administracions la impulsin i hi destinin els recursos necessaris, sobretot el departament de l'administració de la Generalitat que té adscrita la direcció del SAC.

Resumen

Una de las aportaciones más innovadoras de la Ley de archivos y documentos es el Sistema de Archivos de Cataluña (SAC), integrado por tres órganos: el Departament de Cultura de la Generalidad de Cataluña, con funciones sobre la dirección del sistema, el Consejo Nacional de Archivos y la Comisión Nacional de Acceso, Evaluación y Selección Documental. Además, la mencionada ley prevé qué archivos deben formar parte del SAC y establece los requisitos y las funciones que éstos han de cumplir y desarrollar. En definitiva, esta ley ofrece un buen marco normativo para gestionar la documentación de Cataluña, aunque será indispensable el esfuerzo de los archiveros y el necesario impulso de las administraciones.

Résumé

L'un des apports les plus innovateurs de la Loi sur les archives et les documents est le Système des archives de Catalogne (SAC), composé de trois organes: le Département de culture de la Generalitat de Catalogne, ayant des fonctions dans la direction du système, le Conseil national des archives et la Commission nationale d'accès, d'évaluation et de sélection documentaire. En outre, cette loi prévoit quelles sont les archives qui doivent faire partie du SAC et elle établit les conditions requises et les fonctions qu'elles doivent respecter et mettre en œuvre. En définitive, cette loi offre un bon cadre normatif pour gérer la documentation de Catalogne, même si l'effort des archivistes et le support des administrations seront indispensables.

Summary

One of the most innovative contributions of the archives and documents Act is the Catalonia Archive System (SAC), made up of three bodies: the Department of Culture of the Government of Catalonia, with system overseeing functions, the National Archives Council and the National Commission for Document Access, Assessment and Choice. The Act also lays down the archives which are to form part of the SAC and the requirements and functions they have to fulfil and implement. In short, this Act offers a good regulatory framework for managing Catalonia's documentation, though hard work on the part of archivists will be essential and support from government departments necessary.

